

Újlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

XIV.évf. 10. szám

ÁDVENT első vasárnapjának evangéliumát olvasva egy gyermekkori élményem jut az eszembe. A plébániai hittanórán atya azt mondta, hogy írjunk otthon egy fogalmazást a következő címmel: Mit tennék, ha megtudnánk, hogy holnap lesz a világ vége?

A kérdés gyerekeknek szól, de minden ember számára feltehető, mert az emberi egyik legfontosabb kérdését veti fel: Mit várunk a jövőtől? Az első érzés, ami kialakulhat bennünk a félelem. Ismert katasztrófafilmek jelenetei juthatnak eszünkbe: vulkánok törnek ki, házak omlanak össze, jön a tornádó. Mindent ott hagynunk, amit szeretünk: szüleinket, testvéreinket, barátainkat. Abba kell hagynia mindazt, amit addig fontosnak tartottunk.

Nem érdemes folytatni az elkezdett könyvet, befejezni a beszélgetést. Ha azonban valaki keresztény életet él, akkor a

félelmet és kapkodást fel kell váltssa valami, ami már nem csupán érzelem, vagy kuszaság, hanem **tudatos várakozás**. Hiszen hitünk szerint a világ vége nem valaminek, hanem valakinek, Istennek az eljöveteleét jelenti. Pontosan ez az eljövétel adja meg egész életünknek az értelmét. Ami eddig homályos volt számunkra, az világossá válik. Egy képpel élve: a szőnyegnek nem csak a hátoldalát látjuk, hanem a színét is.

Ha a mai evangéliumot olvassuk, hasonló érzésünk támadhat, mintha az előbb halott emberi észleléseket elemeznénk, s az érzelmek sorrendje hasonló. Először megjelennek katasztrófafilmlet részletei. Szent Lukács Jézust idézve ezeket a szavakat írja le: „*Rettegés támad a tenger zúgása és a hullámok háborgása miatt. Az emberek megdermednek a félelemtől*” (Lk 21,25). Aztán az összevisszaság, káosz: „*A mindenség tartó erői megrendülnek*” Végül pedig Jézusnak ezeket a szavait halljuk: „*Virrasszatok és imádkozzatok, hogy megmeneküljetez attól, ami majd bekövetkezik, és*

megállhassatok az Emberfia színe előtt” (Lk 21,36). Tehát vigyáznunk kell, imádkoznunk kell, nem szabad, hogy a szívünk elnehezdedjen evilági gondok között. De **nem kell félnünk**, és nem szabad elveszteni a fejünket, hiszen Jézus Krisztus nem azért jön, hogy büntessen, hanem azért, hogy üdvözítsen minket. Ha valaki felkészül erre a napra, akkor számára ez a nap az öröm napja lesz. Tehát az a nap nem az ítélet a katasztrófa napja, hanem az öröm napja lesz számunkra. Ez lehet talán az egyik üzenet.

Van ennek az evangéliumi szakasznak egy olyan üzenete is, aminek a felfedezése szintén örömmel töltheti el a szívünket. Ha egy olyan emberre várakozunk, akit

mindannyian szeretünk, akkor az iránta érzett szeretet minket is barátokká tehet. Amikor és rá gondolunk, amikor róla beszélünk,

akkor egymást is jobban megismerjük, egymáshoz is közelebb kerülünk. Például, amikor a gyerekek édesanyjukat vagy édesapjukra várakoznak, jobban átéli a testvéri szeretetet. Ez a gondolat más inkább igaz az Isten várakozására. Ha Istenre gondolunk, ha Istenről beszélgetünk, vagy ha Istenhez közösen imádkozunk, akkor mi is **lélekben közelebb kerülünk egymáshoz**. Az Ő iránta érzett testvéri szeretet szálai minket is testvéri közösségbe kapcsolnak össze. Ez az ádventi várakozás külön ajándéka számunkra. Az Egyház ezért is ünnepli meg ádventet ünnepélyes módon. A templomokban ezért vannak reggeli „rotate” misék, ezért hozunk közösen hozott jó elhatározásokat, és készítjük el közösen az ajándékokat. Ezek az események, mind a testvéri szeretetet erősítik meg bennünk.

Az ádvent tehát egy jó lehetőség számunkra, hogy Jézus megszületésére várakozva szeretetben gazdagodjunk és ezzel a szeretettel a szívünkben ünnepeljük karácsony ünnepét.

Ferenc atya

Az „Örvendetes olvasó” negyedik titka: Akit Te, Szent Szűz a templomban bemutatnál

„Amikor elteltek a mózesi törvényben megszabott tisztulás napjai, Jeruzsálembé vitték, hogy bemutassák az Úrnak. Így parancsolja az Úr törvénye: «Minden elsőszülött fiúgyermek az Úrnak legyen szentelve» Be akarták mutatni az Úr törvényében rendelt áldozatot is: «Egy pár gerlicét vagy két galambfiókát»” (Lk 2, 1-7)

Az Úr Jézus életének az előzőnél, a betlehemi születést felidézőnél, bizonyára kevésbé ismert, kevésbé látványos epizódját szemléljük ebben a titokban, legalább is első pillanatra ilyesmi juthat az eszünkbe. Igaz, ha mindennapi zsolozsma-kompletórium kantikumának „Nunc dimittis” (Most bocsásd el Uram szolgádat...) kezdetű, az agg Simeon megrendült és megrendítő szavait megismétlő imájára gondolunk, amely éppen ehhez a titokhoz kapcsolódik, már nem is annyira távoli számunkra ez a jelenet sem.

Láthatjuk, hogy az ószövetségi előírások magától értődő követéséből eredően nem kérdés a Szent család számára ez a templomi bemutatás – felajánlás. Rácsodálkozhatunk arra, hogy ebben a titokban is felismerhető annak az egyetlen egészet alkotó egységnek a jele, amelyben ez az akkoriban nyilván megszokottnak számító cselekvés hirtelen megnyitja előttünk is ennek az előírásnak a valódi értelmét. Jézus az az elsőszülött, sőt, egyszülött Fiú, akit valamennyiünk nevében mutatnak be szülei az Úrnak; és hogy ennek a tartalma felől ne maradjunk kétségben, azt erősítik meg a Gyermeket – Isten iránti szeretete és hűsége ajándékként – karjaiban tartó Simeon próféta szavai.

Jézus bemutatása a templomban arra is tanít bennünket, hogy mi sem a szüleinknek, de még csak nem is magunknak születünk – és ez így van a mi gyermekeink esetében is! – hanem (szertartásoktól most már függetlenül... illetve mégsem: keresztségünk által) az Úrnak bemutatott, általa számon tartott gyermekei vagyunk. Pontosabban: éppen azért vagyunk, lettünk azok, mert az akkor és ott a Templomban bemutatott Kisdéd valóban teljesen és fenntartás nélkül az Úré lett, mint valóságos ember, ebben is tökéletes példát adva nekünk.

Ez a templomi bemutatás egy alapvetően szimbolikus jelentőségű vallási előírás követését jelentette, ami azonban nyilvánvalóan nem valamiféle öncélú szabály volt, s még csak nem is csupán valamiféle háladó- emlékező gesztus Izraelnek Egyiptomból való szabadulására. Ezt a titkot szemlélve rá kell döbbernünk, hogy ennek az előírásnak a szerepe: a kezdetektől fogva éppen *erre a bemutatásra, Jézus bemutatására* irányult. Ez már önmagában is nagy és elgondolkodtató üzenet – de

figyeljünk arra is, hogy az előírásos vallási cselekedet mögött a szülők oldaláról az Istenbe vetett bizalom, az Ő akaratának való feltétel nélküli alárendelődés, azaz az Ő mindenek-felett- állásának, egyben végtelen jóságának az elismerése van; ezért lehet e bemutatással Neki felajánlani a legdrágábbat, az elsőszülöttet. Azt is észre kell vennünk, hogy Isten soha nem hagyja válasz, visszajelzés nélkül a szívből jövő cselekedetet, az őszinte felajánlást, odaadást. Mint oly gyakran, ez esetben is mások személyén keresztül szól az Őhöz fordulókhöz, megajándékozva szeretetével azokat is, akiket „eszközül” választott ki erre. Véletlen-e, hogy Simeon és Anna próféta-asszony éppen akkor vannak jelen – vagy akkor is jelen vannak – amikor ez a templomi bemutatás történik? Nem mellékesen tehát az ő számukra is szeretetük, hűséges hitük jutalma ez az egészen kivételes pillanat, amelynek felismeréséről tanúskodik örök időkre a Nunc dimittis dicsőítő és hálaadó imája.

És...ne feledjük el a helyszínt sem, az Úr templomát. Mostanában, amikor annyi mindennel próbálják elterelni a figyelmet az igazi szentség, így a valóban felszentelt helyek tiszteletéről, kiemelkedő szerepéről – jobb esetben csak azzal a(z) egyébként igaz) kijelentéssel, hogy „Isten mindenütt egyformán jelen van”, de azzal is, hogy „nincs szükség templomokra (aztán már persze az egyházra sem...)”, mert „a magam módján vagyok vallásos”, a „magam módján tartom a kapcsolatot az én istenemmel” – tehát: napjainkban bizony nagyon komoly megerősítést, buzdítást kell látnunk abban, hogy a Szent Szűz és Szent József, hűségesen követve az előírásokat, a Templomba vitték bemutatni a kisdéd Jézust – az arra kiválasztott helyen mutatták be Őt az Úrnak. Példát kell nekünk is vennünk a hit, az alázat és az odaadás példáját e templomi bemutatásból, példáját annak is, hogy gyermekeinket mi is mutassuk be, ajánljuk fel az Úrnak, hogy valóban és teljesen az Ővéi legyenek, aminél többet soha semmivel nem is tudnánk adni nekik. Úgy legyenek, úgy legyünk otthon a templomban – és majdan az örökkévalóságban is – mint Isten gyermekei, együtt azzal, aki elsőszülött testvérünként van fizikailag is jelen az Oltáriszentségben: a templomban.

Szent Erzsébet napi jótékonyági est

Nagy sikerrel rendeztük meg ebben az évben is hagyománnyá vált Szent Erzsébet napi jótékonyági estünket, a "Pozsgai - estet". Programunk névadója, Pozsgai István, nagy szeretetnek örvendő régi sekrestyésünk, 5 év szünet után ismét fellépett Újlakon. Nagy örömmel, szeretettel fogadtuk, jót vidultunk kuplén, versein, táncán. Jó volt látni megfiatalodva, vidáman, boldogan. Hiányzott nekünk István az elmúlt években, de reméljük már nem hagy ki egyetlen jótékonyági estet sem.

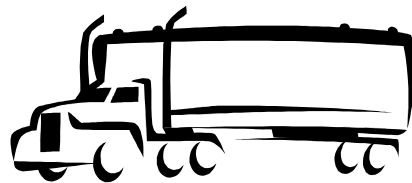
Estünk másik nagyszerű szereplője Szaszovszky Jóska volt, a konferancié szerepében. Fehér zakóban, csokornyakkendőben saját szerzeményű prologusával nyitotta meg az estét. Az első felvonásban az egyéni szereplők mutatkoztak be. Kovács Lilla kezdő csellistaként, Bach Parasztkantátáját és egy orosz népdalt adott elő, tündéri bájjal. Őt követte Rihmer Margit, Szabó Lőrinc: Hajnali rigó című versével és két népdallal szelíden, kedvesen, nagy beleéléssel. Király Olívia, Torma Judit: Mond című versével mindannyiunkat lenyűgözött. Versmondása tartalmilag és formailag is olyan kiemelkedő színvonalú, hogy bármelyik médiában megállná a helyét. Őt követte Gracza Krisztina igényes, magas szintű csellójátéka. Nagy élvezettel hallgattuk Bach 3. szvitjét előadásában. Kovács Betti, Karinthy: Szeretem az állatot című novellájával mosolyt csalt az arcunkra. Nagyon jól közvetítette az író fanyar humorát. Az első felvonás végét Szaszovszky József koronázta meg, Kosztolányi Dezső: Budai idill című versével, felidézve a budai polgári élet szépségeit. A szünetben jó hangulatú beszélgetés mellett finom süteményeket ettünk. A második felvonás Ferenc atya köszöntőjével kezdődött. Méltatta plébániánk nemes célú hagyományát. Először a Nemhalak fergeteges cirkuszi mutatóját láthattuk. Szántó Emese akrobata produkcióval remekelt. Kovács Betti kínai kötél-táncosnője könnyeket csalt a szemünkbe a nevetéstől. Kata lányunk bűvésznő belépője nekünk is meglepetést okozott. Színészi képességei, könnyed, humoros előadásmódja nagy tetszést aratott a közönség soraiban is. A közönség két fiú tagja, Rédey János és Bálint, mókás tornamutatóval szórakoztattak minket. Utánuk Zámolyi Eszter és Weidinger Péter mezősegi tánca fergeteges sikert aratott. Plébániánk legkisebb közössége, a Kaktuszok, Garfield képregényt mutattak be. Műsorszámuk ötletes, egyedi, nagyon bájos volt. Jó volt látni közösségvezetőik gyermeki játékát is, akik nagy élvezettel váltak újra gyerekekké. Fogadkoztak az Almakukacok, hogy nem lopták el a Nemhalak ötletét, mert ők is cirkuszi produkcióval készültek. Zsombory Benedek szenzációs határozottsággal, elragadó stílussal vezényelte végig a műsorszámukat. Sok ragyogó ötlettel tarkított, a Nemhalakétól nagyon eltérő előadásukról kiderült, hogy vezetőik segítségével nélkül készítették. A Napraforgók közössége, vagyis a Szotyik, szép, lelket melengető irodalmi műsort adta elő. Áprily Lajos versét, hegedű és gitár kísérettel, mécsvilágnál szavalták el. Nagyon szép, igényes műsorszám volt. Az estét a Hangyák zárták. Egy váratlan és kirobbanó zenei műsorral rukkoltak elő. Különböző hosszúságú, színes műanyag csövek ütögetésével igazi zenei hangokat csaltak elő. Öröm volt nézni ezt a kedves, fesztelen, felnőtt társaságot együtt játszani.

Közösségünk nem feledkezett meg az adományokról sem, ami esténk legfontosabb célja volt. Plébániánk idős híveinek karácsonyi megajándékozására gyűjtöttünk. Hálával fogadtuk a 93.700 forintot.

Nagy szeretettel megköszönöm a szereplők közreműködését és bízom benne hogy ez a szép hagyományunk még sokáig él plébániánkon.

Németh Anikó

20 éve történt ...

Most, hogy hamvad a szeretet lángja, pislákol a szolidaritás, érdemes visszamenni 20 évet, mikor elemi erővel tört föl az elfojtott segíteni akarás.

Akkoriban plébániánk befogadta az erdélyi menekülteket, mikor december 22-én megbukott a Kondukátor. Talán már csak én emlékszem, hogy plébániánkról indult el az első segélyszállítmány. Mi december 23-án már Aradon voltunk Gyulai Endre püspök úr áldásával, puskaropogásoktól kísérve gyógyszert, kötszert vittünk a harcolóknak. Mint a felbolydult méhkas, a megnyílt határokon kamionok ezrei tódultak át, segélyáradttal árasztva el a meggyötört népet.

Plébániánkról december 29-én indult az első nagyobb segélyszállítmány, Kozma Imre atya jóvoltából kamionunk dugig megtelt. Figyelmeztetett, hogy lehetőleg távoli falvakba vigyük az adományt.

A határon túl az ujjongó emberek között végigrobogtunk hazánk ezeréves történelmén.

Nagyváradon Szent László királyunk emléke fogadott és az Ady által megénekelte kanonoksor. Kolozsvár Mátyás király emlékéét őrzi, Torda a legősibb erdélyi város utcáin a nevezetes templom előtt mentünk el, ahol Európában elsőnek

mondták ki a vallásszabadságot (1568-ban), Marosvásárhely Könyves Kálmán rendelete során lett vásár hely, Székelyudvarhelyen középkori királyaink udvart ültek, míg a Hargitán beléptünk a hallgató hegyek országába.

Nagyváradon fegyveres nemzetőrök vigyázták a rendet, Kolozsváron a fegyverek a II. Világháborúból maradhettek vissza, Marosvásárhelyen már csak az I. Világháború „dióverőit” szorongatták, míg Székelyudvarhelyen csupán a balta maradt. Tartottak a szekusok támadásától.

1989. december 29-én éjjélkor csupán egyetlen kamion kapaszkodott fel a Hargita szerpentinjein, és az a miénk volt. Szentegyházafalun begördülve az erőd-szerű fallal körülkerített templom udvarára nagy volt az öröm, ott még csak hírből hallottak a segélyáradatról. A bizonytalan állapotok miatt a külföldi kamionok igyekeztek gyorsan lerakni adományait, akkor még Marosvásárhelyen túl nem merészkedtek.

Jutott ajándék az egész falunak, egy-egy csomag a környező falvaknak is.

Később adományainkkal bejártuk Erdélyt Temesvártól Brassóig, Nagyváradtól Szatmárnémetiig, még a Bákon túli csángókhoz is eljutottunk.

Szolidaritásból plébániánk hívei példát mutattak, muníciónk sose fogyott ki, pedig 40 esetben indult segélyszállítmány. Ez a visszatekintés adjon erőt arra, hogy a szolidaritás újra visszanyerje méltóságát.

Udvardy László

A Hangyák közösség bemutatkozása

1994-ben, elsőáldozásunk után indult a közösség. Kezdetben minden héten pénteken találkoztunk a hittantermek valamelyikében, vagy valamelyikünk otthonában. Elfoglaltságaink miatt időntől már csak minden második héten tartunk „komoly”, valaki által vezetett alkalmat, a köztes pénteken lazább a program. Összejöveteleinken gyors vacsora után közösen imádkozunk majd az este felelőse által hozott témáról beszélgetünk.

Megtapasztaltuk, hogy milyen sokat ad a közösség ezért fontosnak tartottuk, hogy mi is indítsunk egyet a kisebbeknek. Rita, Zsófi, Matyi és Laci máig vezetője az Almakukacok közösségének.

Sorainkból tavaly nyáron két pár is összeházasodott: májusban Orsi és Tomi, augusztusban pedig Márta és Andris. Idén Izolda és én tartottuk esküvönket és egyenlőre csak nekünk van gyermekünk Réka lányunk személyében akinek januárban születik kistestvére, Alíz.

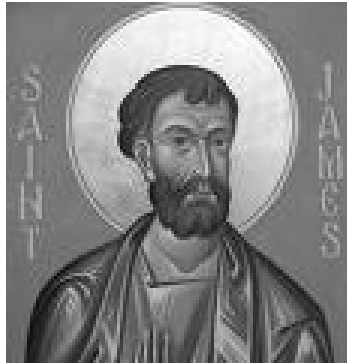

Közöségtagok (képek sorrendjében): Balogh András – informatikus, Balogné Sebők Márta – szociológus, némettanár, Brózik Zsófia – kertépítész, Dobó Rita – építész, Ferentzi Borbála – némettanár, Harmat László – közgazdász, Kiss Roland – újságíró, Munkácsi Izolda – konduktor, Munkácsi Péter – közgazdász, Óry Eszter – egyetemista (TF), Pelsőczy Attila – egyetemista (TF), Puskás Ágota – magyar-szociológia szakos egyetemista (PPKE), Smaraglay Botond – angol tanár, Sőnfeld Matyi – gyógypedagógus, Varga Tamás – közgazdász, Varga-Bozsai Orsi – konduktor

Újlaki emlékek nyomában (III.)

Elődeink a tatárok által elpusztított Budaszentjakabot, azaz Szentjakabfalvát – feltehetően királyi segítséggel – újjáépítették. A magyar királyok kötődtek ehhez a vidékhez, így Szentjakabfalvához is. IV. Béla nemcsak 1241-ben, a nagybőjti időben járt a környéken – ahogy Rogerius mester írta –, hanem rendszeresen itt töltötte a nagybőjtöt, és trónra lépésétől kezdve szívesen tartózkodott Budán. (A korai középkorban a „Buda” elnevezés a mai Óbuda neve volt.) De honnan ered a SZENTJAKABFALVA elnevezés? A helytörténeti feldolgozások erről nem szólnak. A névadás bizonyosan összefügg a kor meghatározó eseményeivel.

A magyar királyok Szent István óta német, francia, olasz és bizánci földről igen sok – a gazdasági viszonyok kedvezőtlen alakulása miatt kivándorló – földműves és pásztorkodó népet telepítettek az országba. Ez a folytonos bevándorlási folyamat a XII. század derekán ért tetőfokára, mikor a második keresztes hadjárat alkalmával hazánkon átvonuló német és francia hadak révén híre kihasználatlan, művelésre alkalmas föld van, telepest. Ezek a bevándorlók – többnyire püspöki székhelyeken és forgalmas helyeken, Fehérvárott, és Budán telepedtek meg. A bevándorlásokat figyelembe véve valószínű, ideérkező új telepések befogadásakor az tisztelet hagyományát követve a *zarándokok a templom, illetve a település névadójának*.

A kutatók a *templomcím* (ún. sokáig jórészt népi névadási folyamatot való felhasználása nyugati kultúrhatásra, a római egyház közreműködésével, Délnyugat-Európa felől terjeszkedve honosodott meg nálunk a XII. század végétől. A településnevek kialakulására vonatkozó kutatások azt igazolták, hogy a patrocíniumok kiválasztásában – azaz a templomok védőszentjének kijelölésében – az egyház játszott a döntő szerepet. Arra, hogy maga a lakosság választott volna saját templomának, és településének védőszentet, nincs bizonyíték.

A krónikák Szent István nevéhez fűzik a budai társaskáptalan 1015. évi megalapítását, amellyel az *óbudai prépostság jött létre*. A káptalan környezetében [az óbudai Szent Péter és Pál főplébánia közelében] alakult ki a későbbi város egyházi magja, az ún. *civitas*, amelynek délkeleti oldalán volt a középkori rév és a kikötő. A kikötőhöz vezető utak mentén pedig egy külvárosi jellegű iparos és kereskedő település, az ún. *villa* jött létre. Ehhez a falusias településrészhez tartozott a középkori Szentjakabfalva is.

A budai káptalan, a prépost, valamint a királyi várnagy és a polgárság közötti (jogi és tulajdoni) viták miatt Nagy Lajos király 1355-ben felosztotta a várost a király, a káptalan és a királyné között. *Az (ó)budai egyház és a király birtokhatárainak megállapítását célzó 1355. évi határjárás alkalmával született oklevél Szentjakabfalva elhelyezkedését visszamenőlegesen is igazolta.*

Az egyházi intézmények történetét a XVIII. század végéig feldolgozó RUPP JAKAB erről így írt: „Szent Jakab egyháza tehát, ha a boldogságos Szűz templomától a nyulakszigetén egyenes vonalban nyugaton a Dunán – mely folyam közepén volt a határ, a szigetbeli apácák és a budai káptalan birtokai közt – átkelven, a hegyek tövéig ment az ember, körülbelül azon a helyen feküdt, hol most az újlaki templom fekszik, és hajdan Ó-Buda és Szent-Jakabfalvának határa volt. [...] *VILLA SANCTI JACOBI* – e falu Ó-Budától délre feküdt, a királynői várnak tartozéka, és városának mintegy külvárosa volt.”

Az Óbuda déli részén található Szentjakabfalva jelentőségét vámhelye adta. A templomnál találkozott a két legjelentősebb kereskedelmi út, az esztergomi és a Budáról Óbudára vezető. A vámhely így Buda egész északnyugat felé irányuló szárazföldi útvonalát ellenőrizhette.

Dr. Ráday Lóránt

Helyreigazítás:

A novemberi számban a sorozat II. része hibásan jelent meg, mert a szöveg első mondatának elejéről lemaradt a hivatkozott újlaki plébános vezetékneve. Az első mondat helyesen így kezdődik: „SZOKOLAY ANTAL újlaki plébános...” A hibáért az olvasók szíves elnézését kérjük! (A szerk.)

Újlaki Hangok az Újlaki Katolikus Plébánia lapja, megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32. **Felelős szerkesztő:** Dr. Beran Ferenc plébános, cikkeket-híreket az ujlakiplebanos@gmail.com címre, vagy a Felhévízi úti postaládába várjuk, **lapzárta:** minden hónap 20-a.

Miserend:Újlaki plébániatemplom:hétköznapokon: 6³⁰ és 18⁰⁰vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰*Adventben minden reggel énekes RORÁTE**szentmise (kedden gitáros, szombaton gregorián)*Szent Mihály kápolna: vasárnap 11⁰⁰Szent István kápolna: hétköznapokon: 17³⁰vasárnap 9⁰⁰ és 11⁰⁰**Gyóntatás:** szentmisék előtt, csütörtök este ¾7-½ 8-ig, vasárnapi és ünnepi misék alatt.**Szentségimádás:** minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti szentmisék után ½ 8-ig.**Zsolozsma:** kedd, péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰**Gyermekeinkért** ajánljuk fel minden hónap 21-én (ha vasárnap 9-es vagy) az esti 6 órás misét.**Imaest:** minden hónap harmadik hétfőjén az esti szentmise után, kb. 18³⁰-kor.**Iroda** (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰, kedden, szerdán és csütörtökön 16⁰⁰ – 18⁰⁰.**Karítás:** (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰ **Könyvtár:** vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰ között.**Nyugdíjas klub:** minden kedden 10⁰⁰ órakor a Szent Erzsébet teremben.**Teadélelőtt:** a hónap második vasárnapján a 9⁰⁰ mise után, a Szent Erzsébet hittanteremben.**Játszóház:** minden csütörtökön 10-12 óráig a Szent István teremben (Felvilágosítás: Ordódy Klára 20/512-6605)**Kóruspróbák:** kedden és csütörtökön 19⁰⁰–21⁰⁰ a Szent István hittanteremben. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.**Plébániánk rendszeres programjai:****2009. December**

„Itt van az Úr, benne reménykedtünk: vigadjunk és örüljünk!”

*November*29. V. **ADVENT 1. VASÁRNAPJA**30. H. **Szent András apostol***December*

3. Cs. Xavéri Szent Ferenc

6. V. **ADVENT 2. VASÁRNAPJA** Szent Miklós

7. H. Szent Ambrus

8. K. **Szűz Mária szeplőtelen fogantatása**13. V. **ADVENT 3. VASÁRNAPJA** Szent Lúcia

14. H. Kerestes Szent János

20. V. **ADVENT 4. VASÁRNAPJA**25. P. **KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE**26. Szo. **SVENT ISTVÁN VÉRTANÚ**27. V. **SVENT CSALÁD VASÁRNAPJA**28. Szo. **APRÓSZENTEK**

31. Cs. Szent I. Szilveszter pápa

Adventi programok❖ **TRIDUUM****December 4-5-6-án** (péntek, szombat, vasárnap) lelkigyakorlatos beszédsorozatot tart templomunkban Futó Károly ny. plébános atya. Az elmélkedések az esti 6 órakor kezdődő szentmise keretében lesznek.❖ **LELKI ELŐKÉSZÜLET****December 8-án**, (kedden) az esti szentmise után Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm atya előadása „A tiszta szív” címmel❖ **LELKI PROGRAM**

Visky András: „Júlia monodrámá” Dér Denisa előadásában

December 12-én, (szombaton) 16 órakor❖ **A SZENT KENET****December 13-án**, advent 3. vasárnapján a fél 11 órakor kezdődő szentmisén a szent kenet közös templomi felvételére lesz lehetőség. A testi-lelki betegeket megerősítő szentség felvételére előzetesen jelentkezni kell a sekrestyében. A betegek kenetét András atya szolgáltatja ki.❖ **IDŐSEK KARÁCSONYI MEGAJÁNDÉKOZÁSA****December 14- 24** között megajándékozunk plébániánk idős testvéreit. A Szent Erzsébet jótékonyági est bevételéből. A csomagokat a plébánia fiataljai viszik az idősekhez. A megajándékozás szervezője Dr. Szaszovszky József és Dr. Raisz Ildikó.❖ **LELKI ÖRÖKBEOGADÁS LEZÁRÁSA****December 17-én**, (csütörtökön) az esti szentmise után a lelki adoptálást vállalóknak közös hálaadó imádság. Szervező: Havasiné Zentai Edit❖ **KARÁCSONYI HANGVERSENY****December 20-án**, advent IV. vasárnapján, az esti szentmise után kb. 19 órakor. Énekel a Sarlós Boldogasszony Kórus Tóth Miklós Zsolt karnagy vezetésével❖ **KARÁCSONYI SZÍNDARAB****December 21-én** (hétfőn) du. fél 5 kor karácsonyi pásztorjáték előadása és a gyermekek megajándékozása. A program szervezője: Kovács Bernadett és Lasetzky Krisztina❖ **CSALÁDOK ÜNNEPE****December 27-én** Szent Család vasárnapján szeretettel várjuk jubiláló családjainkat, vagyis mindazokat akiknek a házassági évfordulója 5-el osztható. Szervező: Dr. Raisz Ildikó és Dr. Harmat Péter.**Családi események****Örök hűséget****esküdtek****egymásnak:**

November 21-én

Osváth Sándor és

Reiter Georgina

Halottaink:

Zentai Ágnes (56),

Kovács László (63),

Kassó Dezsőné (86),

Nádasdi Józsefné (87),

Varga Istvánné (84),

Zsolczai Gyula (69)

